

H
B
18
14(37)

PROPRIMORDIALI
DE MORE ACADEMICO
TOGATAE PALLADIS CERTAMINE
EXCELLENTISSIMO
DOMINO
D. JOSEPHO
DE
PORTUGAL,
COMITI E VIMIOSO
PRÆCLARISSIMO,
DOMINO MEO AMABILISSIMO

Me denuò
Jam diù mancipio datum,
Et nostra hæc

V. & C.

PRÆLIMINARIS QUÆSTIO
PROCEAMAT:

Unum filium familiæ, cui fiduciomissum, vel legatum relatum fuit sub conditione, si morte patris sui juris efficiatur ex eo, quod per emancipationem exeat à paxia potestate, flatim perficit legatum, vel fiduciomissum cum effectu petetur?

Veniam, quo cunque vocari.

(f) vi

EXCELENTISSIMO
DOMINO
DOSSEPH.^{DE}
PORTUGAL
COMITI E NIMOSO
PRAECLARISSIMO
DOMINO MEO AMABILISSIMO

Laus dei musicis qui dant
Et uocis pse

N. C.

PRO PRIMORDIALI
DE MORE ACADEMICO
TOGATÆ PALLADIS CERTAMINE
Ineundo,
CÆSAREI JURIS
EMPORIUM
CONSTRUCTUM

EX
NOTATIS AD TITULUM ff. DE LEGATIS,
& Fideicom. libro 3.

PATROCINANTE
NOBILISSIMO, AC ERUDITISSIMO
DOMINO
D. FERDINANDO PIRES
MOURAM,

Cæsarei Juris Interpretæ acutissimo, in Collegio Regali Collega co-
lendissimo, ac s̄epe s̄epius Rectore emeritissimo, in Portuensi
Senatu Senatore eximio, & pro meritis ad maiora fastigia,
& dignitatum culmina promovendo;

Præludit
EMMANUEL ANTONIUS LEMOS
CASTRO

Suo 5. Jurisprudentiæ anno, die 21 hujus mensis, hora 2

PRÆLIMINARIS QUÆSTIO
PROCLAMAT:

Utrum Filius familias, cui fideicommisum, vel legatum relictum fuit sub conditione, si morte
patris sui juris efficiatur ex eo, quod per emancipationem exeat à patria potestate, statim
possit tale legatum, vel fideicommisum cum effectu petere?

Veniam, quocunque vocaris.

PROPRIMORDIALI
DE MORE ACADEMICO
TOGATA PALLADIS CERTAMINE
CEASAREI IURIS
EMPORIUM
CONSTRUCTUM
EX
NOTATIS AD TITULUM ET DE LEGATIS
Fideicommisio
NORTISSIMO AC ERUDITISSIMO
DOMINO
D. FERDINANDO PIRRES
MOURAM
Emmanuel Antonius Lemos
Castro
Suo. Iurisperadentes suis diebus mensibus
PRELIMINARIS QUESTIO
PROCLAMAT:
Acutum, duocaudine occulis.

DE PERSONIS, QUIBUS testamenti factio denegatur.

*Ad J. C. Ulp. lib. 1. Fideicomm. in L. 1. in principio, & §. 1. cum 4.
sequentibus hoc nostro titulo.*

- 1 NCERTO de statu proprio testamentum facere prohibetur.
- 2 Ut incertitudo testandi facultatem impedit, debet versari inter extrema, in quorum aliquo incertus testamentum facere nequeat.
- 3 Si in utroque extremo incertus testari possit, incertitudo non attenditur.
- 4 Ex quo inferes: Ergo incertus, an sic dives, vel pauper, testamentum facere potest.
- 5 Incertus dicitur ille, qui fluctuat circa extrema, quin judicium formet.
- 6 Miles incertus de statu suo testamentum facere non potest.
- 7 Si miles, qui verè erat paterfamilias, autumans se esse filiumfamilias, jure militari testamentum condat, ad heredem legitimum bona paterna, adscriptum castris pertinebunt.
- 8 Si autem jure pagani utatur, contrarium affirmare nobis est.
- 9 Erranti circa statum proprium, testandi facultas denegatur.
- 10 Legatus, qui se hostium servum esse credit, etiam testandi facultate caret.
- 11 Deportatus codicillos facere non potest.
- 12 Ergo recte inferes, neque testamentum condere valer.
- 13 Appellans à sententia deportationis prolatā testamentum facere non prohibetur.
- 14 Deportatus a Præside Provinciæ ante probationem Principis retinet jus testandi, neque talis reputatur.
- 15 Præfectus prætorio, & ejus vicesgetens, posunt cum effectu deportare.
- 16 Si inferes: Ergo etiam Præfectus Urbis poterit cum effectu deportare? Libenter concedimus.
- 17 Inspecto jure novissimo, non sit locus fisco, si deportatus ascendentis, vel descendentes habeant.
- 18 Filius illius, qui est apud hostes, testari non potest.
- 19 Si deportatus tempore deportationis codicillos faciat, & postea sui juris decedat, valebunt, si constet de nova voluntate.
- 20 Filium deportati prædictam capacitatem habere apud omnes in confessu est.
- 21 Præses Provinciæ nequit, inconsulto Principe, sententiam deportationis exequi.

22 Similiter non poterit, inconsulto Principe, executioni mandare sententiam capitalem prolatam contra decuriones, & eorum filios.

DE INCERTITUDINE CIRCA PROPRIUM, & TESTATORIS STATUM CIRCA ADITIONE HEREDITATIS.

Ad eundem J. C. Ulpian. in d. L. i. in principio hoc nostro titulo, & ad J. C. Paul. lib. 59. ad edictum in L. Qui hereditatem 19. ff. de acquirenda hereditate.

INCERTUS de delatione hereditatis eam adire nequit. Utrum incertus de statu suo possit adire hereditatem? Respōdemus affirmativē, si adeuntis intentio non repugnet.

Incustum de statu testatoris non posse adire hereditatem, certe sequimur.

Dubitans circa vires testamenti aditionis hereditatis fit in capax.

27 Incertus, an mulier testatoris sit prægnans, similiter adire non potest.

28 Qui dubitat, purē, an conditionaliter sit institutus inutiliter adit.

29 Non posse adire incerrum, an conditio, sub qua est institutus sit impleta, certissime credo.

30 Dubitans de parte, in qua est institutus, eodem modo se habet.

31 Incertus, an testator sit mortuus, hereditatem adire prohibetur.

32 Incertitudo circa causam adeundi officit aditioni.

33 Unde affirmare licet illum, qui in testamento est institutus, non posse adire ab intestato, nisi declarando causam aditionis.

34 Tanta vis est hujus requisiti, ut non solum expectetur ex parte adeuntis, sed etiam jubentis.

35 Dubitans, an possit adire, non potest repudiare.

36 Qui est certus sibi & testamentariam, & legitimam hereditatem competere, si illam repudiet, istam repudiare non censetur.

37 Si legitimam repudiet, utranque repudiare præsumitur.

38 Incertus, an institutionis, an substitutionis jure sibi competit hereditas, non potest adire.

39 Quandiū institutus admitti potest, regulariter substituto locus non fit.

40 Genuīne inferes: Ergo specialiter potest simul admitti institutus, & substitutus: Mihi affirmare non displicet.

DE

DE PERSONIS, A' QUIBUS fideicommissum relinqu potest.

Ad J. C. Ulpian. in d. L. I. §. Sciend. usque ad finem.

- 41 IDEICOMMISSUM vel est universale , vel particu-
lare.
- 42 Universale dicitur, quando heres gravatur , totam heredita-
tem, vel ejus partem restituere.
- 43 Particulare vero dicitur , quando aliquis rem particularem re-
stituere gravatur.
- 44 Quænam differentia consideretur in fideicommissis, inter jus novum, & anti-
quum ? Quærenti exponam.
- 45 Fideicommissa universalia à solo herede relinqu possunt.
- 46 Particularia vero à quibusunque personis relinquuntur.
- 47 Ut autem quis fideicommisso gravetur debet commodum accipere, *Vel dum
eis datur, vel dum eis non adimitur.*
- 48 Non tamen sufficit qualemque commodum, sed requiritur, quod obveniat
morte defuncti.
- 49 Ex quo sequitur à donatario inter vivos non posse relinqu fideicommissum.
- 50 Sed, si ab illo specialiter acceptetur, nihil impedit ad validitatem gravami-
nis.
- 51 Debitor potest gravari fideicommisso.
- 52 Requiritur amplius, quod tale commodum acceptum sit pecuniâ æstimabile.
- 53 Ergo propter commodum libertatis non potest gravari.
- 54 Debet etiam prædictum commodum obvenire ex judicio testatoris , & non ex
accidenti.
- 55 Requiritur etiam, quod procedat ex bonis, & patrimonio defuncti.
- 56 Nominatum in capella, vel maioratu à non primo instituente gravari non posse,
quem lateat?
- 57 Ab substituto filij ex exhereditati non potest relinqu fideicommissum.
- 58 Quanvis ipsi filio commodum legati relinquatur respectu substituti, idem affir-
mo.
- 59 Non tamen inde sequitur à substituto, vel herede filij impuberis instituti fidei-
committi non posse.
- 60 Heredem testamentarium posse fideicommisso gravari, quem latet?
- 61 Non tamen potest ab eo sibi ipsi legatum, vel fideicommissum relinqu.
- 62 Heredem etiam legitimum posse fideicommisso gravari omnibus patet.
- 63 A substituto vulgari, & pupillari fideicommissum relinqu potest.

- 64 Posthumi ab intestato succedentes, fideicommisso gravari possunt.
 65 Quod à donatario causà mortis relinquī fideicommissum nihil impedit.
 66 Qui scit Fiscum sua bona tanquam vacantia occupaturum, potest à fisco fideicommissum relinquere.
 67 Nemo potest plus oneris gravari, quam commodi accepit.

Ad J. C. Gayum lib. 1. Fideicommiss. in L. Ex filio præterito 2. ff. hoc nostro titulo.

- 68 **A** Filio præterito, qui est in patria potestare, licet postea annullando patris testamentum successurus sit, ab intestato fideicommissum relinquī non potest.
 69 Sitamen testator non nominatim, sed generaliter, à quocunque herede relinquāt, filius præteritus ad ejus estimationem tenetur.
 70 Hanc resolutionem vigere etiam post constitutionem Justiniani in Authentica, ut cum de appellat. §. aliud collat. 8. firmiter tenemus.

Ad J. C. Ulpianum lib. 1. fideicommiss. in L. Si mulier 3. ff. hoc nostro titulo.

- 71 **U**xor potest fideicommissum relinquere à marito, quem per acceptationem à solutione dotis liberavit.
 72 Siquis legaverit servum, nt legatarius statim eum manumittat, eum fideicommisso gravare non potest.
 73 Siquis rem creditorū leget, quam ex stipulatu debebat, licet legatum valeat, legatarius gravari non potest.
 74 Licet quis animo donaudi causā mortis remittat pignus debitoris, fideicommittere ab eo non potest.

Ad J. C. Paul. lib. 1. Sentent. in L. A patre 4. per totam ff. hoc nostro titulo.

- 75 **Q**uando filius familiās, vel servus instituitur, potest ab ejus ejus patre, vel domino fideicommitti.
 76 Sitamen filius; vel servus ante aditionem hereditatis fuerint primus emancipatus, secundus manumissus, neque pater, nec dominus ad gravamen tenetur.
 77 Et utilibus actionibus fideicommissum à filio emancipato, & servo manumisso peti potest.

Ad J. C. Ulpian. lib. 1. fideicommiss. in L. Si fuerit 5. hoc nostro titulo.

- 78 **A** Legatario, vel fideicommissario fideicommissum relinquī potest.
 79 Hinc deduces administratores municipij, cui legatur, posse fideicommisso gravari.
 80 Ab herede heredis, vel legatarij fideicommitti posse defendimus.

D Ad

*Ad J. C. Paul. lib. 1. fideicommiss. in L. Sed, et si 6. hoc nostro
titulo.*

81 **S**i heres heredis gravetur nomine proprio, v.g. *Si Titius heres heredis
mei sit*, fideicommissum ab eo relinquere non potest.

*Ad J. C. Ulpian. lib. 1. Fideicommiss. in L. Si deportati servo 7.
per totam ff. hoc titulo.*

82 **Q**ui ex testamento capere non potest, vel est incapax absolute, & propriè, vel secundum quid.

83 **Absolute**, & propriè incapax est ille, qui testamenti factionem non habet, incapax secundum quid, seu indignus est illè, qui testamenti factionem habet; ob aliquam tamen causam, non potest relictum retinere, sed à fisco ei aufertut.

84 Deportatus est absolute, & propriè incapax: non autem indignus.

85 Illis tantummodo servis possumus legare, cum quorum dominis testamenti factio est.

86 Deportatus non solum est incapax capiendi ex testamento hereditatem, & legata, sed etiam fideicomissa.

87 Fideicommissum relictum servo deportati pertinet ad fiscum.

88 Limitatur tamen, si deportatus, vivo testatore, prædictum servum alienaverit.

89 Limitatur etiam, si deportatus à Principe sit restitutus, tunc enim ad ipsum deportatum fideicommissum pertinebit.

90 Si autem dies fideicommissi cesserit extante adhuc deportato in deportatione, & servo in ejus potestate, inutiliter cedit.

91 Clerici, & Monachi olim erant incapaces capiendi ex testamento.

92 De jure nostro regio etiam aliorum bonorum eis interdicitur acquisitio.

93 Non minor incapacitas datur in filiis spuriis respectu testamenti paterni.

94 Quod genus filiorum spuriorum detur, querenti in certamine exponam.

95 Filii vero naturales solum tempore Imperatoris Constantini erant incapaces.

96 Hæretici tam notorij, quam occulti sunt absolute, & simpliciter incapaces capiendi ex testamento.

97 Idem de Apostatis constanter assertimus.

98 Si aliquid fuerit relictum hæretico occulto, postquam talis hæreticus declaratur, non pertinebit ad fiscum, sed ad heredes ab intestato relinquentis.

99 Si vero tam Apostata, quam hæreticus fuerint per Apostolicos inquisidores Ecclesiæ reconciliati, ex testamento capere non prohibentur.

100 Deportatus ex testamento militis capere potest.

101 Non valet fideicommissum relictum à legatario, quando talis est creditor, & ipsi simpliciter legatur debitum.

*Ad J. C. Paul. lib. 1. fideicommiss. in L. Legatarius 8. ff. hoc
titulo.*

- 102 **Q**uando legatarius agnovit legatum, & illud accepit vel in judicio, vel extra judicium tenetur ad præstationem fideicommissi intra vires legati.
- 103 Si legatarius legatum petat in judicio, & partem illius tantum accipiat; quia v. g. judex heredem solum in partem condemnavit, & fideicommissum excedat partem acceptam pro excessu legati non valet.
- 104 Legatarius non potest cogi ad agnoscendum legatum.
- 105 Neque casu, quo non vult agnoscere legatum ad præstationem fideicommissi.
- 106 Cogi tamen potest in hoc casu, ut actionem suam contra heredem fideicommissario cedat.
- 107 Si quæras: An casu, quo maius sit legatum fideicommisso, legatarius teneatur actionem cedere pro integro legato, vel pro parte in fideicommisso contenta? Pro parte in fideicommisso contenta resolvimus cessionem fieri debere.
- 108 Si legatarius ab solutè repudia verit legatum, neque ad fideicommissum præstandum, neque ad actionem cedendam cogi potest.
- 109 Legatarius, qui petiit legatum in judicio, & illud non obtinuit, quia heres fuit à judice absolutus de illo præstando, fideicommissum præstare non tenetur, sed cessionem actionis.
- 110 Contra fideicommissarium agentem ex actione sibi concessa non potest heres opponere exceptionem rei judicatae.
- 111 Si lis fuerit amissa culpâ legatarij, pro illa tenetur.
- 112 Legatum servo heredis relatum non valet.
- 113 Diverso modo procedit respectu legati alimentorum.
- 114 Sustinetur tamen, si heres gravetur de præstanta ei libertate.
- 115 Idem resolvimus in legato servo proprio relicto.
- 116 Si autem servus proprius extraneo legetur, legatum ipsi relatum legatario acquiretur.
- 117 Patre, vel domino instituto, inutiliter ejus filio, vel servo legatur.
- 118 Servo autem, vel filio instituto, utiliter patri, vel domino legatum relinquitur.
- 119 Hoc tamen procedit de jure Digestorum, non autem de jure Codicis, aut Regio.
- 120 De hoc jure tantummodo ususfructus patri acquiritur, salva manente proprietate filio.
- 121 Quando testator Titum v. g. instituit, & eum gravavit, ut quod ex bonis suis recuperet, cuidam filiae ipsius restitueret hac clausula, ut hoc amplius haberet, quam ex bonis patris receptura erat, fideicommissum post mortem patris heredis deberi affirmamus.

Ad J. C. Metian. lib. 1. fideicommiss. in L. Si ita 9. ff. hoc titulo.

- 122 **S**i testator generaliter gravaverit eum, ad quem bona sua sunt perventura; censetur gravatus etiam successor, qui post testamentum nascatur, vel cognatus fiat.
- 123 Etiam ad predictum gravamen tenetur uxor, quam postea duxit.

124 De-

124 Deficientibus consanguineis usque ad decimum gradum, succedit mulier in bonis mariti, & vice versa eadem juris dispositio militat.

Ad. J.C.Ulpian.lib.2.Fideicommissorum in L.Fideicommissa i i. à princ. usque ad §. Si rem exclus. ff. hoc titulo.

125 **F** Ideicomissa quocunque idiomate relinquunt possunt.

126 Et etiam ex nutu constare dicimus.

127 Exemplum, quod testator fecit se præparans ad testandum, non valet, ut testamentum.

128 Si inferes: Ergo neque valet, ut codicillus: Illationem concedere non displicet.

129 Verba commendataria fideicommissum non inducunt.

130 Si heres gravetur de restituenda sua portione alteri coheredi, accepta ab eo certa quantitate, potest contra eum agere, ut prædictam quantitatem præstet.

131 Talem dispositionem esse conditionalem sequor.

132 In his terminis duplex dari fideicommissum affirmamus; unum respectu portio- nis, alterum respectu quantitatis.

133 Per hæc verba: *Sufficient tibi vineæ meæ: vel: contentus est o tali re: fideicommissum iaducitur.*

134 Fideicommissum, vel legatum relictum: *Nisi heres noluerit, validum esse af- firmamus.*

135 Tale fideicommissum quasi conditionale esse constanter defendimus.

136 Illa autem conditio: *Nisi heres noluerit, impleta censetur, ubi primum heres potuit nolle, & hoc non declaravit.*

137 Neque legatum, neque fideicommissum relinququi potest sub conditione: *Si he- res voluerit.*

138 Sitamen relinquatur sub conditione: *Cum heres voluerit, sustinetur.*

139 Heres cogi nō potest efficaciter ad præstationē hujus legati, sed ejus heres effi- caciter tenetur.

140 Institutio nequit ex aliena voluntate pendere neque per modum dispositionis, neque per modum conditionis.

141 Idem in legato, & fideicommisso defendimus.

142 Possunt tamen conferri in liberam, & expressam voluntatem legatarij, & fi- deicommissarij, v.g. *Si ipse voluerit.*

143 Legatum hoc modo relictum esse conditionale affirmamus.

144 Possunt tamen non solum legatum, sed etiam fideicommissum ab alieno arbi- trio pendere non libero, sed regulato.

145 Hæc verba: *Te, fili, rogo, ut prædia hereditaria ita dirigas, & cures, ut ad filios tuos perveniant: fideicommissum inducunt.*

Q U I

QUIBUS MODIS REVOCE- tur Legatum.

Ad eundem J. C. Ulpian. in d. L. Fideicomissa 11. §. Si rem 12. usque ad finem.

- 146 LEGATA, & fideicomissa nuda voluntate adimi possunt.
147 Legata, vel revocantur expresse, vel tacite.
148 Expresse, quando verbis testatoris vel in testamento, vel in codicillis ademptio declaratur, & in hoc casu legatum ipso jure extinguitur.
149 Tacite, quando non ex verbis, sed ex aliquo detegitur voluntas testatoris.
150 Per alienationem necessariam rei legatæ non extinguitur legatum.
151 Alienatio necessaria est illa, quæ fit vel ob necessitatem rei familiaris, vel temporis, vel à lege impositam.
152 Alienationem factam ex causa remunerationis esse necessariam, omnes beneficiis grati non ignorant.
153 Alienatio necessaria impropria, quālis dicitur pignus, seu hypotheca, etiam legatum non extinguit.
154 Per alienationem voluntariam rei legatæ censetur legatum extinctum.
155 Donationem esse alienationem voluntariam constanter afferimus.
156 Sufficit alienatio voluntaria absque traditione ad legatum extinguendum.
157 Neque favor piarum causarum efficere potest, ut legatum ad pias causas per alienationem voluntariam non extinguat.
158 Idem dicimus in legato relieto personis conjunctis.
159 In legato libertatis idem affirmare placet.
160 Donationem causâ mortis extingui etiam per alienationem voluntariam omnibus patet.
161 Maximè dubitatur: Utrum per alienationem voluntariam inutilem legatum extinguatur? Affirmantibus adhæremus.
162 Quid autem, si rem voluntarie alienatam testator redemerit? Legatum non reviviscit.
163 Convalescit tamen legatum, si testator aliam rem loco alienatæ subroget.
164 Extincto legato per alienationem voluntariam respectu rei principalis etiam quoad accessorium extinguitur.
165 Si particula cum cadat super res, quarum dignitati repugnet, ratio accessorijs, ut sunt, v.g. gnatii ancillarum, non revocatur ratione accessorijs.
166 Per exactiōnem debiti extinguitur legatum nominis.
167 Post alienationem voluntariam onus probandi competit legatario.
168 Si vero alienatio fuerit necessaria, onus probandi competit heredi.
169 Marmora, columnæ, & similia, quæ ædificiis inhérent, legari non possunt.
170 Et, si postea ædificium fuerit demolitum, non debentur.

- 171 Si quæras: An hujusmodi legati æstimatio debeatur? Negativè dicimus.
 172 Si tamen ædificium fuerit illicitè constructum, illi adjuncta legari non prohibentur.
 173 Fideicommissum de præstanda alicui fœnore certa pecuniæ quantitate validum est.
 174 Heres non poterit cautionem exigere à tali debitore, neque statim pecuniariam fæneratam petere.
 175 De jure nostro Regio valida, & licita est usura *De seis, & hum quarto por cento.*
 176 Quando servo alieno legatur militia, domino ejus æstimatio debetur.
 177 Tale legatum esse quantitatis nemo est, qui neciat.
 178 Et hoc procedit, si testator sciat legatarium esse servum, siccus, si ignoret.
 179 Quando aliqua res legatur, vel fideicommittitur, ipsa res præstari debet; & si ipsa præstari non possit, ejus stimatio præstari debet.
 180 Quando testator, qui legavit decem, disposuit, quod si legatarius ea perdidisset, rursus ei præstarentur, de validitate fideicommissi non dubitamus.
 181 Heres præstando prima decem non potest à legatario exigere cautionem de non perdendo primo legato.
 182 Neque legatarius ab herede de præstando secundo fideicommisso.
 183 Si legatarius prima decem perdiderit, non tenetut heres ei restituere amplius, quam semel:
 184 Heres nequit in infinitum gravari.
 185 Fideicommissum relictum animo compensandi, si compensatio non sequatur, non debetur.
 186 Heredes gravati de faciendo opere alicui civitati, quicunque in solidum tenentur.
 187 Pro obligatione constituendi servitutem, & faciendi statuam idem resolvimus.
 188 Difficilis fæse offert quæstio: Utrum obligatus ad factum illud præcise facere tenetur? Affirmativè respondemus.
 189 Unde sequitur quod non liberatur præstando interesse, si factum possit, & creditoris intersit ad impleri.
 190 Sed si factum adimpleri non possit, neque creditoris intersit, præstabitur æstima-tio,

Ad J. C. Valentem lib. 11. fideicommiss. in L. stichus 12. hoc nostro titulo.

- 191 **Q**uando testator servo proprio libertatem relinquit, & ab herede rogat, ut eum faciat docere artificium, valet tale fideicommissum.
 192 Legatum de re incerta nullum esse asserimus.
 193 Si tamen mareria sit favorabilis, & certificari possit, illius validitatem defendimus.
 194 Qui neque fundum, neque domum habet, inutiliter fundum, vel domum legat.
 195 Qui tamen servum non habet non inutiliter servum legat.
 196 Et illius electionem heredi competere firmiter tenemus.

- RIS
- 197 Si autem testator fundos habens, vel domos, fundum, vel domum leget, validum est legatum.
- 198 Si quæras: Cui in hoc casu competit electio? Respōdemus, quod, si legatum fuerit relictum per damnationem, electionem competere heredi.
- 199 Legatario verò dicimus, si per vendicationem fuerit relictum.
- 200 Idem procedit in legatis alternativis.
- 201 Si testator plures habens stichos, vel fundos Cornelianos, fundum Corneliani, vel stichum leget, utile est legatum.
- 202 Et electio ad heredem pertinebit.
- 203 Si legentur nummi certi in quantitate, in qualitate verò incerti, si non constet ex usu testatoris, vel regionis; vel ex testamenti contextura, quos voluisse legare, exiguiores sunt præstandi.
- 204 Legatum incertum in materia alimentorum judicis arbitrio certificabitur.
- 205 Idem procedit in legato dotis; certificari enim à judge debet juxta facultates testatoris, & qualitatem dotatæ.
- 206 Si testator gravaverit heredem, ut servum doceat artificium, judicis arbitrio certificabitur, inspecta ætate, conditione, natura, & ingenio servi.
- 207 Officium differre ab artificio omnibus patet.

Ad J. C. Mætian lib. 2. fideicommiss. in L. si sic 13. ff. hoc nostro titulo.

- 208 **S**i sic testator fuerit locutus: *Heres meus Titio fundum dato, & Seyo hoc amplius decem; utrumque respectu fundi legatarium esse asserimus.*
- 209 Seyus in terminis propositis ultra dimidiā partem fundi, decem percipere debet.

Ad J. C. Gayum lib. 1. fideicommiss. in L. non dubium 14. hoc titulo.

- 210 **C**onditio impeditiva matrimonij proscripta habetur de jure Digestorum tam respectu Virginiis, quam Viduæ.
Nota
- 211 Si autem imponatur Viduæ, de novissimo authenticorum jure sustinetur.
- 212 Si Titio relinquatur legatum, *Si Seya non nupserit, hæc conditio non remittitur.*
- 213 *Si uxori legetur sub conditione, Si non nupserit, cum obligatione illud restituendi; etiam si dubit, illud restituete tenetur.*
- 214 Heres institutus sub conditione jurandi aliquid dare, vel facere, remisso jurando, ad hereditatem admittitur, & legata, ac fideicomissa in testamento relicta præstare tenetur.
- 215 Tenetur etiam ad illud faciendum, de quo faciendo, eum testator jurare volebat.
- 216 Maximè controvertitur: *An hæc obligatio sit conditionalis, vel modalis? Modalem esse defendimus.*

- 220
P
P
if
O
221
222
223
224
- 217 Si res aliena præstari nequeat, quia à Domino non potest facile comparari, ejus æstimatio debetur.
218 Sed si dominus eam immodico pretio vendere intendat, heres justam æstimationem præstando satisfacit.

Ad J. C. Mætian. lib. 2. Fideicommiss. in L. Heres 15. ff. hoc nostro titulo.

119 Q Uæ sunt in profundo maris, possunt legari.
220 Et ad earum præstationem tenetur heres, quandocumque apparuerint.

CONIMBRICÆ:

Ex Typ. in REGAL. ARTIUM COLLEGIO Societ. JESU,
Anno Domini 1722. Cum facultate Superiorum.

CONIMBRICAE

COUNTRIES:

*Ex lib. in REGAL. ARTIUM COLLEGIo Socie^r. IESU
Anno Domini 1725. Cum laudes Subsidiorum
Ad F. C. Metius lib. 2. fiduciarum. in L. f. s. 2. f. hoc
titulus est.*

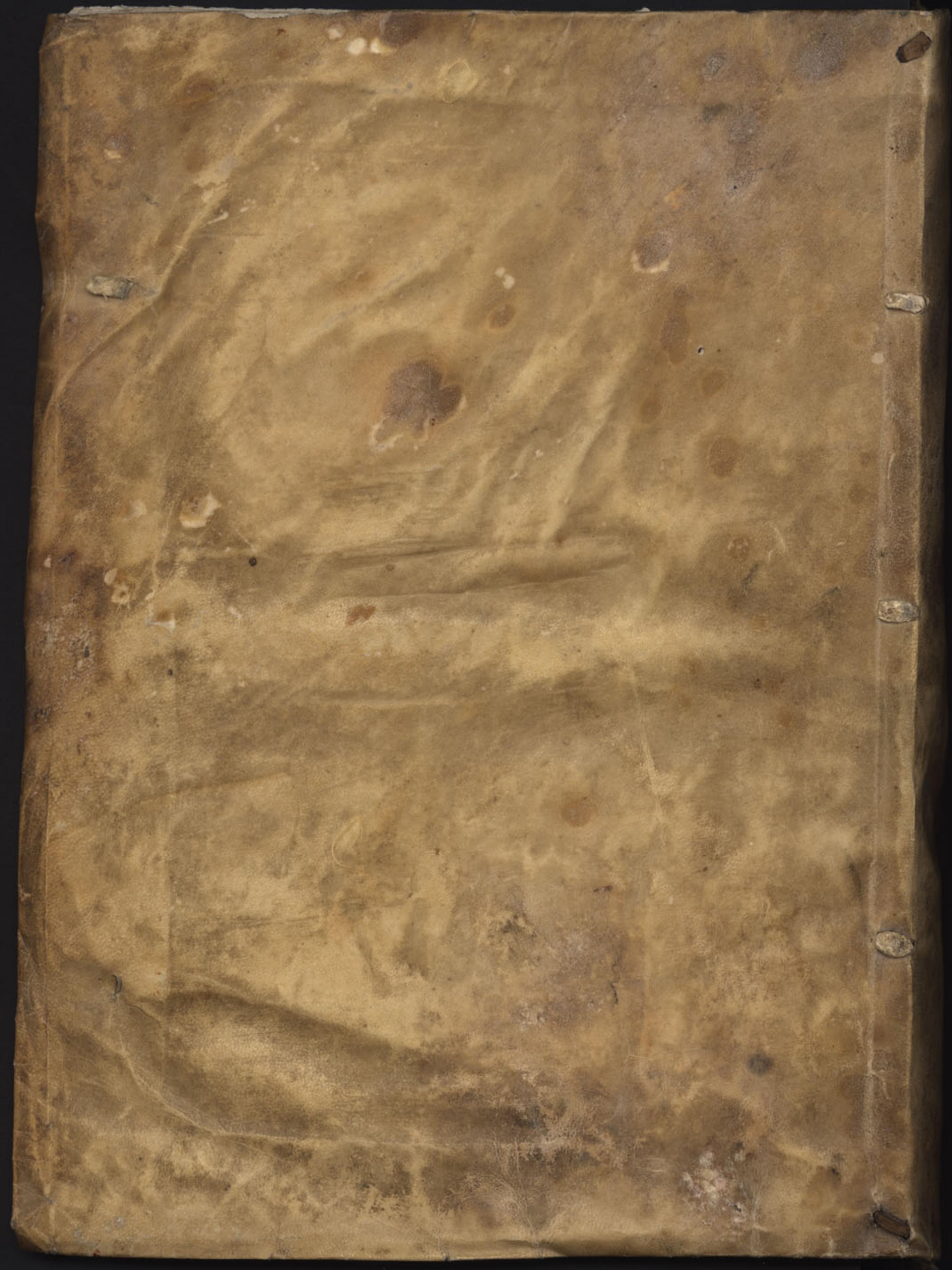
6. Maximè conventionem obseruantur, vel modis? Modalem effe defendunt.

HOB 18
IX (38)

PROPRIMORDIALI
DE MORE ACADEMICO
TOGATÆ PALLADIS CERTAMINE
EXCELLENTISSIMO
DOMINO
D. JOSEPHO
DE
PORTUGAL,
NOTATI AD THEATRUM & DE LEGATIS.
COMITI E VIMIOSO
PRÆCLARISSIMO,
DOMINO MEO AMABILISSIMO
Me denuò
Jam diù mancipio datum,
Et nostra hæc
D. FERD. ALVAREZ DE TOLEDO
EMMANU. DE CASTRO
Sua z. Jurisprudentia hujus mensis hora 2.
V. & C.
PRÆLIMINARIS QUÆSTIO
PROCLAMAT:
Unum Filiumfamilia, cui fiduciamiffim, vel legatum relatum fuit sed conditione, si dicitur
patris sui juris auctoritate ex eo, quod per emancipationem exeat à patre in potestate, statim
proficitate legatum, vel fiduciocommissum cum effectu patet
Veniam, quocunque vocari.

Excellente
Excellente
Excellente
Excellente

EXCELENTISSIMO
DOMINO
D. IOS. EPHO.
PORTUGAL
COMITI E. M. M. O. S. O.
PRAECLARISSIMO
DOMINO MEO AMABILISSIMO
Me deujo
Et uisitare
Iam diu incepio datur
N. F. C.

5 8

X

3

2

1

0

9

8

7

6

5

4

3

2

1

0

9

8

7

6

5

4

3

2

1

0

9

8

7

6

5